

MEGJELNIK
MINDEN VASÁRNAP

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 korona
Félévre . . . 4 „
Negyedévre . . . 2 „
Egyes szám ára 16 fill.

ABONYI

UJSÁG

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

MEGJELNIK
MINDEN VASÁRNAP.

Felőlős szerkesztő és kiadó:
TEMESKÖZY GERZSON
Nyilterek, hirdetési díjak és
előfizetések a szerkesztőség-
hez küldendők.

Dr. Ajtai K. Sándor.

Magyarország orvosi karának, az igazság szolgáltatással összefüggő orvostudomány világának nagy halottja van.

Dr. Ajtai K. Sándor, nyug. kir. tudományegyetemi nyilv. tanár, a budapesti s előbb a kolozsvári tudomány egyetemnek több ízben volt rektora és dékánja, kir. udvari tanácsos törv. hat. bizottsági tag, folyó hó 23-án, 72 éves korában csöndesen elhunyt.

Ha csupán czimeit vesszük egyéniségének mértékéül, abból is megállapíthatjuk a vesztésnek azt a súlyát, a mely halálával a magyar kultúrát, a tudomány fejlesztését, európai hírnévre emelésének erőt érte.

Ám sokkal nagyobb volt ő, sem, hogy czimeinek felsorolásával tegyünk eleget érdemeiuek méltatásánál.

Zárkozottnak látszó természete, ridegnek tetsző magatartása a társadalmi érintkezésekben tette lehetővé, hogy kevesen ismerték igazán.

Megvetette a kicsinyességet, felületességet, a léhaságot, a stréberséget, a hízélgést, legkiváltképen a hivatásos egyéneknél a tudatlanságot, üldözve azokat, kiknek karaktere az ilyesmikkel megért. Ezt érezték azok, kik nem ismerték a szenvedő emberiség iránt érzett végtelen kötelesség-tudását, ebből eredt rideg magatartása azok iránt, kik — oly sokan — könnyő szerrel akartak diplománóz jutni.

Hogy mekkora volt tudása, arról tanúságot tehet az, hogy 25 éves korában szülővárosában, a kolozsvári egyetem tanára lett. Nemsokára azután rá lépett arra az útra, mely a budapesti egyetemre vitte, ahol hozzáfogott korszakot alkotó művének, a törvényszéki orvostannak, mint az orvosi tudomány egyik speciális ágának megalapozásához, fejlesztéséhez, megalkotásához s az igazságszolgáltatásba való beillesztéséhez, beforrasztásához, melyről dr. Neisser bécsi világhírű egyetemi tanár megállapította, hogy ez a mű páratlan az orvosi tudomány terén s szerzője művelője ezzel európai hírvű tudósok sorába emelkedett.

Hogy mekkora volt lelkiismeretesége, kötelességérzete, erre nézve jellemző közlés birtokában vagyunk. Egyik notabilitásunk kérdést intézett hozzá, hogy mi az oka annak, hogy a szigorlatokon kérlelhetetlenül buktat? Mire a tudós következőleg válaszolt: „Ha te elindulsz igazságodat keresni s ha egy tudatlan bíró nem találta meg, főlebezhetsz s fent valahol lesz okos ember, aki több tudással igazadhoz jutatt. Ha egy ügyvéd tudatlan, mennek a másikkhoz. De ha egy orvos tudatlansága feleségedtől, a te meghitt élet-társadtól, vagy gyermeked halálával életed minden reményétől foszt meg, kihez appellálsz? Hová menjen egy falu, ha egy tudatlan orvost kap? Nem barátom, diplomával nem, csak tudással lehet gyógyítani. Ez az oka annak, hogy amíg én meg nem győződöm, arról, hogy a szigorló meg fog felelni hivatásának, nem adok kezébe diplomát, a temetők benépesítésére.“

Ki hát a kegyetlen és rideg? Az örök pihenőre tért nagy tudós-e, a ki szíve melegével és lelkeszeretetével magához ölelte a szenvedő emberiséget akkor, amikor, professori suverenitásával kérlelhetetlen volt a nagy hivatás hivatlanaival szemben, avagy az aki elnéző jóakarattal osztogatja a diplomát, s akaratán kívül szinte részesevé lett annak, hogy a tudatlanság pusztítsa a föld legnagyobb kincsét; az egészségét és életet.

Halála nem csak a tudomány-nak, nem csak az igazság szolgáltatásnak, hanem az élő lelkiismeretnek s az egész emberiség gyászja.

Nyugodjon csöndesen

kastélya gyönyörű parkjának fenyvesében, hová csüörtörtökön helyeztetett nagyrésztét mellet pihenőre.

A ravatal.

Az édes jó átyát rajongással szerető családja virág erdővel vette körül a három lépcsős ravatalt, melyen elhelyezték az érczkoporsót, melyben a nagy tudós bebalzsamozott holteste nyugodott s a melyen a család fehér virágos koszorui helyeztetek el, míg a falakon, a mellék szalonban helyez-

tettek el a rokonok, intézetek, barátok és ismerősök koszorui.

A ravatal körül s a csillárookban mintegy 50. szál gyertya terjesztett bágyadt világosságot a feketével fés koszorúkkal beborított falakra és illatos virágokra, a kesergő családtagokra,

A ravatal előtt, az előcsarnokban s a gyászlepellet bevont tornácban két-két diszruhás testőr teljesített őrszolgálatot, míg a park bejáratánál a fekete disz kapunál a fész ruhás portás szalutált a fogatokon érkező előkelőségeknek.

Koszorut helyeztek:

Az egyetem doktori kara.

Dollinger család. Dr. Kenyeres Balázs. Gyula és Edith, Jó apánknak, Barna és Lenke. Sándor bácsinak, Pista és Pali. Anna és Juli Madarászék. Pista, Margit unokái. Edith Örlóka onokái.

Babóka

Rubsi

Barnuska

Sarolta

Margit és Laci

Czilko

Kató

Margó

Szili Kálmán és családja.

Sári és Frigyes.

Gida és Médi,

Az egyetem kórház egylete.

Dr. Gyulay Elemér és családja.

Kovács Gyula és családja.

Kossa plébános. stb.

A temetés.

Csüörtörtökön déli vonattal érkeztek meg Budapestről a küldöttségek tagjai, élükön Dr. Kiss János prelátus, quetki cz. apát, egyetemi hittudományi kar dékánja, a kir. Egyetemi képviselőletében; továbbá dr. Dollinger Gyula udvari tanácsos, Dr. Navratil Imre. udvari tanácsos, Báró Kéty László a boldogult veje, ezredes, dr. Kenyeres Balázs, a boldogult utóda, dr. Minich Károly, Báró Kéty Károly, egyetemi tanárok, mikor is a gyászszertartás nyömban kezdetét vette, melyet Lévay Mihály prelátus orsz. gyűl. képviselő celebrált három segédlettel, a beszen-telés után a koporsót egyetemi tanárok levitték a park egy árnyas helyen elhelyezett ravatalra, hol a család és a küldöttség tágjain kívül ott állottak Dr. Gyulay Elemér a boldogult volt assis-

